

בית משפט לענייני משפחה בנוף הגליל-נצרת

פס"ד בתביעות בעניין אחריות הורית וזמני שהות; דמי מזונות;
והחזר הוצאות
20 יול 2025
44644- ,44648-06-21
,20943-07-21 ,06-21
21968-09-21

השופט איתי כרמי

התובעת פלונית
ע"י עו"ד מאיה הר ציון

- נגד -

הנתבע אלמוני
ע"י עו"ד מקסים לפקין

פסק דין

פסק דין זה יעסוק בארבע התובענות שבכותרת, אשר עניין אחריות הורית וזמני שהות; דמי מזונות; והחזר הוצאות. אדון בהן על פי נושאן.

במרכזו של התיק הקטין XX (יליד X), אשר נולד להוריו מקשר זוגי שקשרו לראשונה בחודש מאי 2017, ובא אל קיצו בחודש אוגוסט 2020. עם פרידתם ניהלו הצדדים שגרה הורית אשר תאמה

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

את צרכיהם ושאיפותיהם, אך בהמשך (מטעמים שבמחלוקת) הסתכסכו בנושאים הוריים וכלכליים אשר הובילו אותם לבית המשפט.

מאז, מנהלים השניים קונפליקט עצים, ארוך ומתמשך. עתה נחוץ, לטובת הקטין ולרווחת הוריו, לסיימו, כתנאי מתחייב לבניית שגרה הורית בריאה ויציבה, בנפרד.

תיקי האחריות ההורית

תלה"מ 21-06-44648 (להלן – תביעת האם);

תלה"מ 21-09-21968 (להלן – תביעת האב)

התביעות

1. בתביעתה עתרה האם לקבוע כי היא ההורה האוחז באחריות ההורית, וכן זמני שהות באופן בו הקטין ישהה עם אביו מידי יום ג' מתום המסגרת החינוכית ועד ליום ד' עם פתיחתה; ובימי ו' מתום המסגרת החינוכית ועד לצאת השבת. האם פירטה בתביעתה את אופי יחסיהם של הצדדים למן תחילתו של הקשר הזוגי ועד מועד הגשת התובענה, הוסיפה והתייחסה לדלות כישוריו ההוריים של האב לילדיו מזוגיות קודמת (להלן – ילדיו הבוגרים) כמו גם לקטין המשותף, עמדה על חוסר יציבותו של האב, על נכונותו לוותר על הורותו לטובת שאיפותיו האישיות, ועל כך שהוא אינו מגלה את הפניות, הגישה והבנת צרכיו של הקטין, תוך חשיפתו לסכסוך ולתנאים מסכנים.

2. האב דחה מצדו את טענות האם וטען, כי דווקא היא אשר עסוקה מרבית היום בעבודתה ואינה פנויה לקטין. לטענתו נשא היטב בנטל גידול הקטין כהורה מעורב, פעיל ומסור. התובענה באה כמנוף לחץ מצד האם לאחר שנודע לה כי רקם קשר זוגי חדש. בנוסף טען כי האם אינה בוחלת באמצעים למימוש מטרותיה ובהם ניכור הקטין כלפיו ושימוש פסול במידע משפטי חסוי מהליך אחר הנוגע לילדיו הבוגרים.

3. במקביל הגיש האב תביעה נפרדת בה עתר לאחריות הורית משותפת ולקביעת זמני שהות שווים. הצדדים חזרו על הרקע ופרשו את טענותיהם ההדדיות גם בתובענה שהגיש האב. רצף האירועים

4. ראשיתו של ההליך בבקשה שהגישה האם לפי חוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א – 1991 (ה"ט 21-05-21238 (להלן – תיק ההגנה)), כשיאה של מחלוקת סביב השבת הקטין לידיה. כאן המקום לציין, כי מתוקף עיסוקה המקצועי, מוכרת האם בבתי המשפט במחוז הצפון. בית המשפט, מפי כבוד השופט א' זגורי, שיתף בהתלבטותו בעניין זה ופסק, כי באין משוא

פנים כמשמעותו בפסיקה, כאשר פסלות תרחיק לכת, שעה שמראית פני הצדק לבדה אינה מצדיקה פסלות בנסיבות העניין – אין מניעה לדון בהליך.

5. בתיק ההגנה לא הוגש תסקיר ממצה, אף לא ניתנה כל המלצה מטעם שירותי הרווחה משלא נוצר קשר עם האב (ראו פניית מחלקת הרווחה לבית המשפט מיום 18.5.2021), וההליך הסתיים בהסכמת הצדדים לפיה זמני השהות (אשר עודם בתוקף), יהיו כך שהקטין ישהה עם אביו מידי יום ג' כולל לינה, ימי ו' לסירוגין כולל לינה וימי ה' לסירוגין (בשבועות בהם לא מתקיימים זמני השהות בימי ו') ללא לינה. עוד הוסכם כי צו ההגנה יהפוך הדדי והצדדים יתקשרו סביב ענייני הקטין וצרכיו באמצעות צד ג' (אחיה של האם).

6. בסמוך לאותם אירועים הוגשה תביעת האם, במסגרתה הורה בית המשפט במותבו הקודם (כב' השופטת ג' ג' בארין-כליפה) על הגשת תסקיר, אשר התקבל לתיק ביום 8.8.2021, והמלצתו, להותיר את זמני השהות כפי שהוסכמו בתיק ההגנה.

7. אלו הם אירועי הפתיחה לסבבים בלתי פוסקים (גם לאחר תום שמיעת הראיות) של הליכים, כשבתוואך הקטין. מחלוקות על אודות מיקום וזרם החינוך לקטין שהתגלגלה עד לבית המשפט העליון; מחלוקת סביב חשיפת מידע מהליכים משפטיים אחרים בענייניהם של ילדיו הבוגרים של האב; מחלוקת בדבר שימוש האב בחומרים ממכרים ואי שיתוף פעולה מצדו עם גורמי הרווחה לבדיקת הטענה – חרף הצהרתו שייעשה כן; בקשת האם לצו הגנה עבור הקטין (ה"ט 17658-10-22 (להלן – תיק הגנת הקטין)) לאחר ששב מאביו עם סימן כריכת מיתר סביב צווארו; בקשת האם להפסקת לינה אצל האב כדי לבחון האם בכך נעוצה הנסיגה הרגשית של הקטין ודרישת האב מנגד להרחבת ההסדר דווקא; מחלוקת סביב מידת היענותו של האב לתהליכים טיפוליים; מחלוקת סביב ערוץ הקשר (ישיר/עקיף) בין ההורים; בקשת האב לעיכוב יציאתו של הקטין מהארץ; דרישתו של האב לבחינת מסוגלות הורית משותפת; בקשתו לזימון המטפלת הרגשית של הקטין לעדות ועוד בקשות מבקשות שונות, כולן מתועדות בתיקים בהם הוגשו.

8. כל סבב כזה רק סרבל, האריך ודחה את האפשרות להתקדם לעבר הכרעה, אשר כה מתחייבת במובן התרת הספקות. ככלל בסוגיה שכזו, נדרש הליך סדור של איסוף נתונים ועיבודם למען תוצאה מיטיבה, ואולם ההכרעה אינה רק תוצאה של ידע, אלא גם של עיתוי. ניהול ההליך משמעו שימור הסכסוך, המשהה את הקטין והוריו באי ודאות, אשר בתורה מייצרת שחיקה נפשית ומונעת יציבות הורית ורגשית. הקטין נותר קרוע בין הוריו וחווה דרכם את עול המאבק המשפטי, נחשף למעורבות גורמי מקצוע (עו"ס לסדרי דין, עו"ס

לחוק נוער ואפטרופוס לדין), שילד בן 7 כלל לא צריך לדעת על קיומם הפונקציונלי, ללא תחושת עקביות, שייכות וגבולות ברורים, המהווים תנאים חיוניים להתפתחות בריאה. **התסקירים והמלצות מקצועיות**

9. **התסקיר הראשון** הוגש ביום 8.8.2021 בתביעת האם, וכלל שתי פגישות עם כל אחד מההורים בנפרד, שיחות טלפון עם ההורים, ביקור בבית כל אחד מהם, מידע ממחלקת הרווחה במועצה האזורית גלבוע (שם מוכר האב מתחום סדרי דין בעניין ילדיו הבוגרים) ודוח חינוכי. עו"ס לסדרי דין נועצה בעו"ס מחוזית לסדרי דין ותיארה באופן מפורט ומאוזן את ממצאיה. אם אתמצת את עיקרי התסקיר, נראה כי האם היא הדמות ההורית הדומיננטית בחיי הקטין, בחודשים עובר לעריכתו נצפתה נסיגה רגשית והתנהגותית אצל הקטין. למרות טענות האב כי הוא זמין לילדיו נראה כי יש בסיס לדאגות האם וכי האב אינו ער לחשיבות צרכי הקטין רגשית ופיזית כאחד. לכן הומלץ על הותרת זמני השהות שהוסכמו במסגרת תיק ההגנה ועל שילוב הצדדים בהדרכה הורית כדי לסייע לקטין סביב מצבו הרגשי.

10. **התסקיר השני** הוגש ביום 24.11.2021 בתביעת האם, לאחר שביקשה להפסיק להלין את הקטין בבית אביו. הבקשה נולדה לאחר שדווח גם במסגרת החינוכית החדשה (בדומה לקודמתה) על נסיגה אצל הקטין מאז החל ללון בבית אביו ועל תנודתיות רגשית בימי המעברים. בפרט כאשר הוא מגיע לגן מבית האב. האם טענה כי הפסקת הלינה תאפשר לברר האם מצבו הרגשי של הקטין אכן נעוץ בה. גם הפעם הוגש תסקיר מפורט ומבוסס, אשר כלל פגישה עם כל אחד מההורים בנפרד, חוות דעת חינוכית על אודות הקטין, שיחה טלפונית עם הגננת להשלמת רקע והתייעצות עם עו"ס מחוזית לסדרי דין. בהערכה המסכמת עמדה העו"ס על בקשתה של האם להפסקת הלינה מזה ועל בקשתו של האב להוסיף בביתו לילה מזה. לדבריה העובדה שההורים מחזיקים בעמדות שבקצוות משקפת את הקונפליקט ההורי שאינו מתיישב עם צרכיו הרגשיים של הקטין. לפיכך המליצה על הותרת המצב על כנו – וכך אכן היה.

11. **התסקיר השלישי** הוגש ביום 21.2.2022 בתלה"מ 20943-07-21 ועניינו מיקום וזרם החינוך לקטין. המחלוקת התעוררה לאחר שהאם רשמה את הקטין (אשר התחנך במעון יום ביישוב X) לגן בעל צביון ממלכתי דתי בעיר X. ערב פתיחת שנת הלימודים (31.8.2021) הגיש האב בקשה דחופה לשימור מצב קיים בכל הקשור למיקום הגן. ביום 13.9.2021 הגיש בקשה נוספת, לאחר שנודע לו, לטענתו, כי מדובר בגן השייך לזרם החינוך הממלכתי דתי. בית המשפט דחה את בקשת האב מטעמים של שיהיו ואיזון המתחייב מהיותה של האם המטפלת העיקרית. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה ואילו בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נעתרה ביום

27.12.2021 (בע"מ 8219/21), תוך שנקבע כי בהחלטות בתי המשפט לא ניתן ביטוי לטענות האב בעניין זרם החינוך. עם זאת הוכרע, בראי טובת הקטין, כי הוא ימשיך עד לתום שנת הלימודים במסגרת החינוכית, כאשר עד אז יפעלו ההורים לנסות לגבש הסכמה, ובהעדרה שמורות לאב כל זכויותיו. לצורך עריכת התסקיר נפגשה עו"ס לסדרי דין עם כל אחד מההורים בנפרד, ליקטה מידע מהמסגרת החינוכית וקיימה שיחה עם הגננת. בנוסף נועצה העו"ס בצוות הדרכה לסדרי דין. בסיכומו של תסקיר הצביעה העו"ס על המחירים בהם נושא הקטין נוכח היעדר תקשורת ישירה בין הוריו. ציינה כי מאז תחילת שנת הלימודים נצפית הטבה במצבו הרגשי וכך גם בהתנהגותו, אם כי עדיין קיים קושי בימי המעברים בין ההורים. העברתו מסגרת חינוך פעם נוספת עלולה לגרום טלטלה אשר תערער את יציבותו הרגשית. לעניין זרם החינוך צוין כי ככל שאכן האם מנהלת אורח חיים מסורתי, מוטב להתאים את מסגרת הגן לאורח החיים בבית העיקרי. לכן הומלץ על שימור המצב והשתלבות ההורים במערך טיפולי של תיאום הורי.

12. **התסקיר הרביעי** הוגש ביום 30.10.2022 במסגרת תיק הגנת הקטין, שם עלתה סוגיית מוגנות הקטין אצל אביו בהתייחס לאירוע בו שב הקטין מביקור אצלו עם סימן על צווארו. האב הסביר שהדבר קרה לאחר שהקטין לא קיבל את מבוקשו ולכן לקח מיתר שהיה קשור לקיאק ושפשף את צווארו. בחקירת ילדים שנערכה העלה הקטין שתי גרסאות סותרות, האחת שהוא עשה זאת לעצמו והשנייה שאחיו כך סביבו את המיתר. במסגרת זו מלבד העו"ס המלווה את המשפחה, הצטרפו לפגישות עם ההורים עו"ס לחוק נוער, עו"ס משפחה ועו"ס ילדים בסיכון. ברקע התסקיר, קבלת ממצאי חקירת הקטין בידי חוקר ילדים והתייעצות עם עו"ס מחוזית לסדרי דין. לגורמי הרווחה לא היה ספק, כי האירוע המחיש חוסר השגחה מצד האב כאשר הקטין במחיצתו, כמו גם חוסר הבנה ומודעות לצרכיו ההתפתחותיים. הומלץ להותיר את זמני השהות כפי שקובעו בהסכמה, אך לחייב את האב להשתלב בהדרכה הורית באופן מדי, לחייב טיפול רגשי לקטין והדרכה להורים, הכוללת טיפול דיאדי.

13. **התסקיר החמישי** הוגש ביום 8.1.2023 בתביעת האם, ועניינו שיתוף הפעולה של ההורים עם התכנית הטיפולית. במסגרת זו תוארה התנהלות ההורים מול המסגרת הטיפולית, טענות הדדיות שהעלו והרושם כי לשני ההורים קשר טוב ומיטיב עם הקטין, כאשר בעטיו של הקונפליקט ועצימותו, עיקר האנרגיה מושקע בהתמודדות עם המשבר ועולה השאלה לגבי פניות רגשית מצדם לתהליך משמעותי בהדרכת הורים.

14. **התסקיר השישי** הוגש ביום 10.5.2023 בתביעת האם ולמעשה היווה תסקיר כולל ומשלים המבוסס על ועדת תסקירים בראשות עו"ס מחוזית

לסדרי דין ובהשתתפות פסיכולוג קליני בתחום ילדים, העו"ס המלווה את המשפחה וההורים. כעולה מהתסקיר, ההורים מנהלים קונפליקט בעצימות גבוהה, מוגשות בקשות חוזרות ונשנות לבית המשפט. מאז החל הטיפול במשפחה נתקבלו מספר דוחות חינוכיים ממסגרות שונות ובאופן עקבי תוארו קשיים רגשיים והתנהגותיים אצל הקטין. התרשמות המטפלת כמו גם חברי ועדת התסקירים היא כי הקטין נושא עליו עול כבד שלא לגרום למשבר נוסף ועל כן שותק. הקטין מתקשה בזמני השהות הקיימים, כך שאין להרחיבם. הוועדה התרשמה כי שני ההורים בעלי מסוגלות הורית וכי אין אינדיקציה לצורך באבחון בתחום זה. לצד זאת, יש צורך בביסוס ובניית אבהות של האב באופן מעמיק עם בנו ומכאן הצורך בחזרה של האב לטיפול הדיאדי והדרכה הורית.

15. עמדת האפוסטרופסית לדין הוגשה ביום 4.6.2024 – אז נותב התיק אליי –

אציין כי עמדתה באה לאחר שבית המשפט מצא למנותה ברקע תגובות ההורים לתסקיר השישי. האפוסטרופסית פגשה את הקטין בסביבת כל אחד מהוריו בנפרד ותיארה קשר חם בינו לבין הוריו. השמיעה מפיו כי הוא אוהב את אביו ובת זוגו, כיף לו במחיצתם והוא אוהב את הטיולים עמם. ציינה כי הוא מרגיש חופשי ושמח בסביבת אחיו מאביו. לצד זאת הקטין הביע באופן ברור העדפה לישון אצל אמו, תיאר בלבול מהמעברים ואינו חפץ בשינוי. האפוסטרופסית לדין מצאה חשיבות לשוחח עם הגננות והמטפלת הרגשית של הקטין. מהצוות החינוכי למדה כי מבחינה התנהגותית חלה רגיעה במצבו הרגשי, אך בחודשיים האחרונים חלה נסיגה שהאם תולה בחזרה לזמני השהות עם האב לאחר תקופה ארוכה בשירות מילואים. מהמטפלת הרגשית שמעה כי הקטין חווה קושי במעברים, מדובר בשני בתים שונים (באופים) וזה מבלבל אותו. המטפלת מסרה כי היציבות חשובה וכי יש לשמור על זמני השהות כפי שהם, משום שכל שינוי עשוי להתפרש אצל הקטין כזעזוע בשגרה. האפוסטרופסית לדין מסרה את תוכן שיחתה עם העו"ס מהתחנה לטיפול במשפחה וצירפה דיווח מיום 22.2.2024 (אליו אתייחס בנפרד). לסיכום שיתפה ברושם הכולל שהתקבל אצלה, לפיו הקטין מצוי בטלתה רגשית מתמשכת אשר בהכרח גורמת לו נזק ואי שקט. הוא זקוק למנוחה, יציבות ושימור כוחות לעיבוד זהותו.

16. דיווח עו"ס המרכז לילד ולמשפחה מיום 22.2.2024, אשר צורף כנספח

לעמדת האפוסטרופסית לדין. כעולה מהדוח ההורים החלו תהליך טיפולי בחודש דצמבר 2022. החל מחודש אפריל 2023 פסק האב להגיע לטיפולים, ומאז הם המשיכו עם האם והקטין. האב השתתף בעשרה מפגשים בלבד (מחציתם לבד ומחציתם עם הקטין). תחילה העלה סוגיות הוריות הקשורות להתנהגותו של הקטין ואולם ככל שחלף הזמן מיעט בכך

והתמקד יותר בהתנהגותה של האם. הדיווח כלל התייחסות מפורטת לקטין ולאם כעולה מההליך הטיפולי וביחס לאב צוין כי לא ניתן להעריך את טיב הקשר עם הקטין בשל מיעוט המפגשים, אך אין ספק שהאב מבטא רצון לקשר עם הקטין ולשם כך עליו לגייס מעורבות משמעותית בתהליך הטיפולי האישי שלו ושל הקטין.

17. **עמדת המטפלת הרגשית** מיום 6.1.2025, הוגשה לתיק כנספח לתגובת האפוסטרופוס לדין (מיום 7.1.2025 בתביעת האם), לאחר שהאב ביקש לזמן את המטפלת לעדות בבית המשפט. המטפלת פירטה כי הקטין מחזיק בתוכו את המאבק בין הוריו. חשוב מאוד לשמור על מסגרת טיפולית סטרילית ודיסקרטית. הוא מצוי בבלבול גדול, וחשוב לא לבצע שינויים במסגרת הקיימת. **דין והכרעה**

18. לאחר שעיינתי במלוא החומר שנערם בארבע שנות הליך משפטי (יותר ממחצית חייו של הקטין); בחנתי מתוך פתיחות וקשב את טענותיו של האב; עמדתי על התמונה המקצועית, שנבנתה לאורך השנים; והנחיתי עצמי על פי טובתו של הקטין, באתי אל מסקנה כי יש לקבע בפסק דין, את זמני השהות הקיימים. אנמק.

19. האב השמיע לאורך ההליך כולו, בכל צומת ובצד כל טיעון, טענה כללית שאינה נוגעת לקטין כי אם להליך המשפטי עצמו, לפיה האם היא דמות מוכרת בבתי המשפט, שירותי הרווחה ובקרב ציבור עורכי הדין, באופן המטה את ההליך לטובתה ופוגע בזכויותיו. אין בידי לקבל את הטענה.

20. את טענותיו של האב בהקשר זה אכנה טענות פנטום, כאלה שנראות כנוכחות ובעלות בסיס נסיבתי, אך אין להן ממשות או בסיס משפטי. כך למשל בכל הקשור לבית המשפט. בפרוטוקול הדיון מיום 11.4.2022 פתח ב"כ האב בדברים הבאים: "התיק הזה לא צריך להתנהל בבית משפט בנצרת... כאשר כבוד השופט זגורי פסל עצמו מלדון בתיק זה ביום 10.5.21 ... משלל טעמים... הן הופעת האם באופן קבוע בפני בית משפט זה, הן בפני מחלקת רווחה והן בפני שאר הגורמים. מרשי שוקל הגשת בקשה להעברת התיק מבית המשפט הזה. כאשר מיד שיהיו נימוקים על הכתב על המסמכים הדרושים תוגש בקשה" (עמ' 1 שורות 21-26). ובכן לא רק שבקשה כזו מעולם לא הוגשה, אלא שכב' השופט א' זגורי מעולם לא פסל עצמו מלדון בתיק, ואף הסביר באותה החלטה (מיום 10.5.2021 בתיק ההגנה), מיוזמתו, מדוע הוא סבור שאין עילת פסלות. ולא רק זאת, אלא שבתגובתו לבית המשפט מיום 18.5.2021 (בטרם נטל ייצוג משפטי), כתב האב "המשיב סבור שאין באופן ההיכרות הנ"ל ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט" (סעיף 5 לתגובה).

21. באופן דומה חיפשתי בין הבקשות במכלול התיקים שבכותרת, ולא מצאתי בקשה ישירה ומובחנת לפסילת מחלקת הרווחה בעיריית X – כסעד אופרטיבי.

22. אשר לאפוטרופוס לדין, האב הפנה כלפיה טענות קשות לפיהן אדם העובד בשירות האם ניגש אליה מחוץ לאולם בית המשפט במהלך דיון ההוכחות, הגיש לה קפה "ועוד משהו" ואמר לה כי האם "דואגת למי שאיתה" (סעיף 4 לסיכומי האב). טענה זו לא נתמכה בתצהיר ולא גררה אחריה בקשה אופרטיבית, הגם שראינו כי האב לא מנע עצמו להגיש בקשות גם לאחר שלב הסיכומים (ראו בקשה מיום 28.4.2025, אשר הוגשה בתביעת האב, להשהיית מתן פסק הדין). את טיעונו בעניין זה חתם כך "מרבית טענות התובע אודות קשרי התובעת עם הגורמים השונים לא הועלו על הכתב מטעמים קולגיאליים וחבריים גרידא, כדי לא לפגוע בתובעת וצדדי ג'. נסתפק בכך בעניין זה" (סעיף 4 לסיכומי האב). קשה להשתחרר מהרושם שהדברים נועדו להעניק לטענה משקל, שאינו מצוי בה עצמה. תחת מסווה של איפוק, באה הרחבה רטורית, תוך רמיזה לקיומן של טענות נוספות, חמורות לכאורה, לשם קיבוע רושם מבלי לשאת בנטל ההוכחה ובאחריות לעצם העלאת הטענות.

23. נוכח ההתייחסות הישירה לאפוטרופוס לדין, מצאתי חשיבות לומר את הדברים הבאים. האפוטרופוס לדין בתיק זה מוכרת לבית משפט זה היטב מתיקים רבים בהם היא משמשת בתפקיד דומה. באופן עקבי ובלתי מתפשר, בפרט בעניינים הקשורים בקטינים, מגלה היא מסירות, מקצועיות, איזון ויושרה ערכית. דיווחיה מקיפים, מהימנים ומאפשרים הבנה מלאה של התמונה, כאשר ככלל עמדתה המקצועית נשענת על תשתית מוצקה ומנומקת היטב. כך גם במקרה זה.

24. בדפוס חוזר השמיע האב טענות גם כלפי המטפלת בשירותי הרווחה, הסובלת לטענתו ממשוא פנים, נעדרת אובייקטיביות וניטרליות, אשר שינתה סמוך למועד הפגישה עמו את השעה בה נקבעה, רק כדי לדווח שהחמיץ פגישה (ראו תגובת האב לתסקיר, אשר הוגשה בתביעת האם, ביום 1.6.2023). גם כאן, טענה זו לא נתמכה בתצהיר, וככל שחיפשתי בין מאות המסמכים בתיקים שבכותרת, לא מצאתי בקשה לסעד אופרטיבי בעניין זה.

25. אבהיר, חזרה על טענות פעם אחר פעם, תוך שימורן בפריפריה של הטיעון, אינה מבססת או מאששת אותן. הדבר נכון במיוחד שעה שהאב לא העניק כל ביטוי מעשי לטענותיו, לא העמידן לבחינה ראייתית ומשפטית במרוצת ההליך, והותירן כרקע נרטיבי בתמיכה לעמדתו.

26. התרשמותי הישירה והברורה היא כי גורמי המקצוע נקטו איזון והתמודדו בהגינות וקשב עם מתח פנימי בין העמדות השונות של ההורים. לא הוכחה היכרות מוקדמת עם מי מהם, למצער כזו המבססת חשש למשוא פנים – אפילו למראית עין. והחשוב, מסקנתי כי יש לקבע את זמני השהות הקיימים, מבוססת על מכלול שלם ורחב, הנוגע לקטין ולהוריו כפי שלמדתי מהראיות שהובאו לפניי, ובהן גם (אך לא רק) המלצות גורמי המקצוע.

27. טענות נוספות שהעלה האב, נוגעות למקור הסכסוך. לטענתו מערכת היחסים לא היתה מתוחה ומתוך טבלאות שערכה האם ניתן ללמוד כי הקטין שהה עמו באופן נרחב. הכל השתנה כאשר נודע לאם על קשר זוגי חדש שרקם, ובתגובה אמוציונאלית פנתה לבית המשפט במה שהוליד את הסכסוך. עוד טען האב כי הוא פנוי לבנו ומכיר היטב את צרכיו, האם מנכרת את הקטין וזהו מקור הקושי במעברים והנסיגה הרגשית כפי שדווחה. אף אם לא במישרין, מתוך טענות האב ועמדתו הנחרצת לחלוקה שווה של זמני השהות, השתמעה בנוסף טענת השוויון ההורי. לאורך ההליך כולו שב ועתר האב לבחינת מסוגלות הורית במכון בלתי תלוי ככלי הערכה נוסף.

28. גם טענות אלו כלל לא בוססו, ולא רק זאת, אלא שאף אם היה בהן ממש, כשלעצמן, אין בהן כדי להטות את הכף אחרת. כך למשל מקור הסכסוך ההורי או המצב שנהג עובר להליך המשפטי כלל אינם מהווים שיקול, עצמאי, בבחינת טובת הילד. הרי חלוף הזמן משנה נסיבות ובית המשפט בוחן את המצב האופטימלי עבור הילד במערכת נסיבות קיימת ולא היסטורית.

29. אם בכל זאת אתייחס אליהן בקצרה, אשר למקור הסכסוך, האם הראתה בהליך כי האב הפציר בה לשוב לזוגיות גם בשלבים מאוחרים יותר, כאשר כבר היה בזוגיות חדשה, והיא סירבה (ראו למשל עדותו של האב עמ' 349-351 לפרוטוקול). בכך ביקשה לשלול את טענת האב כי הידיעה על הקשר הזוגי גרמה לה לפתח סכסוך מלאכותי. יתרה מכך, די לעיין בתיק ההגנה כדי להיווכח כי העניין התגלגל לבית המשפט מתוך האירועים שקדמו לו (אליהם אדרש בהמשך).

30. אשר להסדרים שנהגו בין הצדדים, הרי שהגם שנטען כי האם ערכה את הטבלאות שהוגשו כנספח א' לתצהיר עדות ראשית מטעם האב, היא כלל לא נשאלה על כך בחקירתה הארוכה; היא, ביוזמתה, טענה בחקירתה כי האב כלל לא ראה את הקטין מאוגוסט 2020 ועד ליוני 2021 (עמ' 165 לפרוטוקול); יתרה מכך עיון בטבלאות מלמד, לכל היותר, על לינה בימי ג' אצל האב.

31. אשר לטענת הניכור ההורי, הטענה שבה ועלתה, אלא שלא בוססה כלל ועיקר. ניכור הורי משתקף בהתנהגות שיטית ועקבית (לעיתים בלתי מודעת) של הורה, אשר באמצעות מסרים, פעולות ומחדלים (לעיתים ישירים ולעיתים עקיפים), משפיע על עמדותיו, תחושותיו וחוויותיו של הילד, באופן המוביל אותו לניתוק רגשי ולעיתים גם פיזי מההורה הנוסף. אין כל אינדיקציה בתיק שלפניי למצב שכזה. כל התסקירים וכך גם דיווחי האפוסטרופוס לדין (על הנספח להם) מראים אחרת. למעשה תיאורו של האב עצמו בתצהיר מטעמו שולל ניכור הורי. לדבריו "הילד מאוד אוהב אותי בכלל ואוהב להיות ולשהות עמי בפרט. ככל והילד יישאל – ללא השפעת ולחצי אמו... הילד יאמר שהוא רוצה לשהות אצלי לפחות מחצית מהזמן, שכן הילד משווע להיות עמי יותר. מבקש פעם אחר פעם להישאר אצלי עוד, לא מבין למה אינו יכול להישאר עמי ועם אחיו" (פסקה 47 לתצהיר עדות ראשית מיום 16.2.2025). אוסיף כי אף שהאב ייחס למטפלת הרגשית של הקטין כי היא זיהתה ניכור מצד האם ואף שיתפה אותו בכך, הרי שהדבר נשלל מפי המטפלת באופן נחרץ וברור (ראו סיכומי האפוסטרופסית לדין מיום 16.4.2025).

32. האב עמד בדווקנות למן ראשית ההליך על זכותו לקיים זמני שהות שווים. לכן ובטרם אמשיך, מצאתי לייחד התייחסות לרעיון השוויון בהקשר זה. אכן בעידן המודרני הורות שוויונית ומאוזנת מהווה אידיאל נשאף. אולם ראוי להבחין, מקורו של אידיאל זה אינו טמון רק בזכויותיהם של ההורים, אלא גם (ולעיתים בעיקר) בזכותו של הילד לקשר משמעותי, שוויוני ופעיל עם כל אחד מהוריו. מנקודת מבט הורית, מדובר בשוויון פורמלי בזכויות; אך מנקודת מבטו של הילד, מדובר במענה חיוני לצרכיו התפתחותיים, ובהשפעה ישירה של נוכחות הורית מאוזנת על הרווחה הרגשית, הקוגניטיבית והחברתית שלו. ובזה טמון ההבדל, זמן הורי שווה אינו מטרה כשלעצמה, אלא כלי חשוב, אך לא יחיד, להגשמת העיקרון של טובת הילד.

33. אם אחדד, טובת הילד מחייבת בחינה מהותית, המכירה אומנם בזכויות ההורים, אך מתמקדת בעיקר בעולם הפנימי והחיצוני של הילד, וביכולת של כל הסדר לשרת את שלומו והתפתחותו. לפיכך, במקרים מסוימים, דווקא חלוקה בלתי שוויונית של זמני שהות תגלם את טובת הילד באופן מיטבי. אין בכך ויתור על שוויון פורמלי, אלא הכרה שהוא נסוג, או מקבל ביטוי גמיש, כאשר עקרון טובת הילד מחייב זאת. כזה הוא המקרה שלפניי.

34. האב רוצה בכל מאודו להיות משמעותי בחיי בנו. בכך אין לי ספק, אך הרצון (עז ואותנטי ככל שיהיה) אינו ערובה להורות מכוונת ילד. אין בו די כשלעצמו כדי לייצר סביבה הורית מותאמת ומתפקדת. מן המכלול העובדתי ניבטת תמונה מורכבת של קושי עקבי בתפקודו ההורי של האב המתבטא בהיעדר

כוונן לצרכיו הרגשיים והפיזיים של בנו. האב מתקשה בהצבת גבולות פנימיים בין צרכיו שלו (הלגיטימיים כשלעצמם) לבין צרכי הקטין (שהם העיקר). אפרט.

35. ההליך המשפטי נועד להוות אמצעי תהליכי לפתרון המחלוקת ההורית, שעיקרו איסוף מידע עובדתי תומך החלטה ממוקדת ילד. עם זאת, אופן ניהולו ומשכו, משפיעים על הקטין ולכן חשוב לשמור על איזון, כך שהתועלות שבעצם קיומו לא תיסוג מפני המחירים שהוא גובה. במקרה שלפניי נדמה לעיתים כי האב שימר בהתנהלות את ההליך כמטרה בפני עצמה, על פני שימוש בו כאמצעי פתרון.

36. כך למשל באופן בו הגיב בהליך המשפטי להתנהלות האם. לדוגמא, בסוגיית המחלוקת סביב מסגרת החינוך. אומנם, וחשוב לציין זאת, האם נושאת באחריות ליצירת המחלוקת בכך שקיבלה לבדה החלטות חינוכיות משמעותיות עבור הקטין מבלי לשתף את האב ולנסות לגבש הסכמה, אלא שאת בקשתו הגיש האב רק ביום 31.8.2021, על סיפה של תחילת שנת הלימודים הגם שיכול היה לעשות כן קודם (ראו סעיף 6 להחלטת בית המשפט מיום 15.9.2021 בתביעת האם; וכן סעיף 16 להחלטת בית המשפט העליון מיום 27.12.2021 בבע"מ 8219/21). בינתיים הקטין נקלט בגן ומצא את מקומו (עד כי בית המשפט העליון נמנע מלהורות על העברתו במהלך שנת הלימודים). בדיעבד מחלוקת זו היתה בת פתרון מוסכם (בייחוד לאור עמדת האם שביקשה להותיר את הקטין בגן בזרם דתי והתחייבה לשבצו לבית ספר בזרם חילוני, פרוטוקול הדיון מיום 11.4.2022 עמ' 16 שורות 11-21), החוסך את הצורך בהעברה נוספת של הקטין ומחירה. והכל, שוב, מבלי להמעיט באחריותה של האם ליצירת המחלוקת בעניין זה. רוצה לומר כי גם מקום בו צודק הורה מבחינה משפטית/נורמטיבית ייתכנו מקרים המחייבים להסיג את צדקתו או להעניק לה ביטוי אחר, על פני מימושה הדווקני במחיר הנגבה מהקטין.

37. דוגמא נוספת היא בקשת האב לצו עיכוב יציאה מהארץ נגד הקטין. גם כאן נושאת האם באחריות ליצירת המחלוקת, והדברים נכתבים במידה של ביקורת, אלא שלא היתה כל הלימה בין התנהלותה (העדר דיווח לאב על נסיעת הקטין במחיצתה לחופשה בחו"ל) לתגובתו המשפטית של האב, אשר התבטאה בבקשה לעכב את יציאת הקטין מהארץ. בקשה אשר סרבלה והשיאה את עצימות הסכסוך (ראו החלטת בית המשפט מיום 23.6.2022 שניתנה בתביעת האם). שוב ממקום של צדק בבסיס הטענה, גרר האב לעימות משפטי בלתי נחוץ, שגרע בתורו מהקטין ורווחתו, שעה שיכול היה לעמוד על זכויותיו באופן מותאם יותר כמו להגיש בקשה המחייבת את האם

לעדכן אותו מראש לפני כל יציאה מהארץ (הוא הסעד בו זכה בסופו של הליך).

38. לא אכחד, שתי דוגמאות אלה מבטאות היטב את תרומתה של האם להעמקת הסכסוך. ואולם בשונה מהאב, האם עברה תהליך משמעותי של הפנמה ושינוי. תחילה קיבלה אחריות והתמסרה באופן כן ואחראי לתהליך טיפולי (ראו דיווח המטפלת אשר צורף כנספח לעמדת האפוסטרופוס לדין מיום 4.6.2024). נכונותה להיעזר, לבחון את עצמה ולהתמודד באופן ישיר עם אתגרי ההורות לקטין על רקע קונפליקט מתמשך, מעידים על יציבות רגשית, מודעות עצמית ועמדה הורית רפלקטיבית. בהמשך וככל שהעמיקה ושיכללה את כישוריה ההוריים, התרשמתי כי היא פועלת מתוך עמדה מווסתת, אינה מסלימה מצידה, ופחות נגררת אחר דפוסי הסלמה. חרף טענות האב, לא היתה כל אינדיקציה לעירוב הקטין בסכסוך או הפעלת לחצים בלתי מותאמים עליו. בנוסף ולעומת האב, גילתה האם מצידה גמישות בעמדותיה ונכונות לצמצום המחלוקת גם במחיר ויתור אישי. כל אלה היוו אינדיקציה למיומנויות הוריות תקינות ומחזקות, המאפשרות סביבה בטוחה ורגישה לצרכי הקטין.

39. בחזרה להתנהלותו של האב בהליך, גם בקשתו לזמן את המטפלת הרגשית של הקטין לעדות בבית המשפט, העמדה שייחס לה (ואשר נסתרה), לפיה האם מנכרת את הקטין, והטלתה אל תוך הסכסוך המשפטי – חשפו את חדר הטיפול, המיוחד לקטין – לצד המשפטי של הקונפליקט ההורי והפרו את האיזון. שוב, פעולותיו לקידום האינטרסים שלו בהליך העידו על טשטוש מתמשך בין צרכיו שלו לצרכי הילד (ראו בעניין זה החלטתי מיום 8.1.2025, בתביעת האם).

40. באופן דומה העידה אף התעקשותו של האב על בחינת מסוגלות הורית, כאשר אין (ולא היתה) כל אינדיקציה בתמיכה לצורך בבחינה שכזו. בדרישתו העקבית בעניין זה, חרף הנסיבות הקונקרטיות ובהן גם המלצת ועדת התסקירים שלא לקיים בחינה שכזו, התעלם האב מההשפעה העשויה להיות לה על הקטין בעצם חשיפתו לגורם מקצועי נוסף ומתרומתו של הדיון בסוגיה זו להעמקת המחלוקת וסרבול הדיון, מתוך קידום צר של האינטרסים שלו בהליך (ראו בעניין זה את החלטתי מיום 16.8.2024 בתלה"מ 44644-06-21).

41. כאן המקום להזכיר כי עם ניתוב התיק אליו, קבעתי דיון במעמד הצדדים, בו הנחתי לפניהם הצעה הסוטה כמעה (לטובת זמן נוסף במחיצת האב) מהמלצת גורמי המקצוע, מתוך שסברתי כי יסוד של הסכמה יאפשר להורים לקיים שגרה הורית נינוחה וקשובה יותר על פני הכרעה משפטית, העשויה

לדרוש זמן הפנמה ארוך יותר וייתכן שאף תגרור אחריה המשך המאבק המשפטי באופן שיתמיד וישפיע לרעה על הקטין. לצערי, חרף הסכמת האם להצעה האמורה (ובלבד שתחייב עד הגיע הקטין לגיל 18), האב דחה אותה מניה וביה, תוך טענה כי דחייתה אינה אלא שיקוף של טובת הקטין ורצונו לשהות מחצית מהזמן עם אביו (ראו סעיף 10 לתגובתו מיום 6.8.2024). טענה שאין בידי לקבל בהעדיפי את עמדת האפוטרופוס לדין בהקשר זה – האמונה על השמעת קולו של הילד באופן חף מאינטרסים זרים – ולא רק זאת, אלא שהטענה אף מלמדת על עירוב הקטין במוקד המחלוקת שלא בטובתו. השימוש המדויק והנוקשה ברצון הקטין לשהות עם אביו (בדיוק) מחצית מהזמן מלמד אף הוא משהו. עמדה זו, אשר חזרה פעם נוספת במהלך דיון ההוכחות (בשיח בלתי פורמאלי בהסכמת הצדדים ראו עמ' 178 לפרוטוקול) מעידה גם היא, על מיקודו של האב בצרכיו שלו על פני צרכי הילד.

42. אבהיר, אי הסכמה להצעת פשרה אינה נושאת עמה כל השלכה דיונית או מהותית. הדברים חדים וברורים. חירותו של בעל דין להוסיף ולברר את זכויותיו גוברת על כל ציפיה לפשרה. ואולם כלל זה עשוי להיות נחרץ פחות בהליכים שאינם נטועים בזכויות קנייניות גרידא, בפרט כאשר מדובר בטובתם של קטינים. זאת משום שבחינה מהותית של מכלול הנסיבות מחייבת לעיתים להתייחס גם לדפוסי התנהלות, לאופן קבלת החלטות ולמידת הגמישות ההורית. סירוב עקבי לפשרה באותם מקרים המשקללים בהצעה שיקולי טובת הילד ונתמכים בעמדות מבוססות של מגוון גורמי מקצוע, יכול לשמש אינדיקציה לרמת שיתוף הפעולה ההורית, ליכולת ההכלה והכוונון של ההורה, כמו גם למידת מוכנותו לייצר פתרון מיטיב עבור הקטין, אפילו במחיר ויתור אישי.

43. אדגיש גם זאת, הצעת הפשרה שהנחתי לפני הצדדים אינה הופכת למסד עליו ניתן פסק הדין ובוודאי שאינה כובלת את בית המשפט. משני טעמים. האחד, יסוד הסכמה משנה את מארג השיקולים. מצב בו שני ההורים פועלים בהסכמה, מתוך ויתור אישי הדדי לטובת צרכי הילד, מניח תשתית יציבה לקידום טובתו. באין הסכמה נותר מארג הנתונים עליו ביסס גורמי המקצוע את עמדתם ובתוכם מכריע בית המשפט; השני, משיקולי מדיניות ברורים של שמירה על מרחב חופשי, בטוח וכן לניהול משא ומתן. אימוץ הצעת פשרה כנקודת ייחוס שיפוטית עלול להרתיע בעלי דין מלהשתתף במשא ומתן שמא תהפוך עמדתם הפשרנית לעמדת הבסיס מתוכה יצא בית המשפט להכרעתו. מצב בלתי רצוי שכזה ישווה אופי טקטי לשיח, על פני בחינה משותפת ועניינית המכוונת לטובת הקטין.

44. לצד התנהלותו הדיונית, הפגין האב חוסר יכולת להתבוננות פנימית והעדר מוכנות ממשית לנטילת מידה של אחריות על המציאות ההורית שנתהוותה. במקום לנסות ולהבין את חלקו בדינמיקה המשפחתית והטיפולית, בחר האב בעקביות להפנות אצבע מאשימה כלפי האם, גורמי המקצוע, גורמי החינוך ולמעשה כלל הגורמים שאינם הוא או מטעמו. דפוס זה של האשמה גורפת ובלתי מובחנת, חסמה כל אפשרות מצדו לבחינה מחודשת של עמדותיו ולביצוע התאמות נדרשות לטובת הקטין. מעבר לפירוט שהובא לעיל אציין כי פעם אחר פעם האב השמיע דבר אחד ועשה דבר אחר. אמר בכל הזדמנות כי הוא נכון לשיתוף פעולה, בחינה ושינוי, אך בפועל לא שיתף פעולה בתחילת ההליך לצורך בחינת מאפייני שימוש בחומרים ממכרים (ראו עדות העו"ס לסדרי דין בעמ' 7 לפרוטוקול הדיון מיום 11.4.2022 שורות 1-21), זנח את הטיפול במסגרת הרווחה, וגם בשלבים בהם השתתף בטיפול, הרבה להתמקד באם והורותה (כפי שהוא תופס אותה) על פני הקטין ויחסיו עמו (ראו דיווח המטפלת אשר צורף כנספח לעמדת האפוסטרופוס לדיון מיום 4.6.2024).

45. חוסר הכוונן ההורי של האב כלפי הקטין קיבל לאורך השנים גם ביטוי ישיר (בשונה מהביטוי העקיף, שהתבטא בניהול המחלוקת, עליו עמדתי לעיל). כך למשל בעצם חשיפתו של הקטין ועירובו הישיר בסכסוך, באירוע שהוביל לתיק ההגנה.

46. גם אם אקבל במלואה את גרסת האב לאירועים, לפיה לקראת החזרת הקטין לידי אמו (לאחר סוף שבוע במחיצתו), היא התלה בו לפי גחמותיה, וכאשר לא נענה לדרישותיה הגיעה לביתו ואף פרצה פנימה באופן שאילץ אותו להינעל עם הקטין בחדר המקלחת (בעת שבת הזוג של האב קילחה אותו) עד להגעת המשטרה, עדיין קיים קושי רב להסביר את התנהלותו, אשר יצרה מהומה לעיני הקטין, שעה שניתן היה להימנע מכך בקלות. בית המשפט מפי כב' השופט א' זגורי התייחס לכך בזמן אמת בהחלטתו וציין כי "בהקלטות נשמע הילד בוכה ובמצוקה כאשר האב מסרב לפתוח את הדלת" (סעיף 4 להחלטה מיום 10.5.2021 בתיק ההגנה).

47. בת הזוג של האב העידה "אני בכלל לא הבנתי שזה הולך למקום כזה" (עמ' 222 לפרוטוקול) ובהמשך כשנשאלה מדוע לא פתחה את דלת המקלחת, השיבה "לא הרגשתי שהילד או הקטין, באיזושהי סכנה או באיזושהי סיבה להתערב בין מריבה בין שני הוריו" (עמ' 229 לפרוטוקול). בהמשך, בחקירה החוזרת נשאלה מדוע חששה והשיבה "..." שהיא תפגע בי, שהיא תתפרץ... באותו רגע זה נשמע לי מאוד אגרסיבי, אני לא הבנתי בכלל מה קורה. הייתי בתוך חדר סגור, סגרו אותי בחדר, ופתאום שומעת מישהו דופק חזק על הדלת. את זה היא לא משמיעה בהקלטה" ובהמשך הוסיפה "..." יודע מה? עזוב, זאת החוויה שלי. הסובייקטיבית" (עמ' 234

לפרוטוקול). מתוך עדותה עולה כי תחילה כלל לא היתה ערה לכיוון התפתחות האירוע, בהמשך לא מצאה סיבה להתערב במריבה ההורית ואז חוותה הסלמה שנבעה, בין היתר, מכך שהאב נעל את שלושתם בחדר המקלחת. היא העידה על עצמה בגון של מצוקה כמי שסגרו אותה בחדר. הכל, כאמור, שעה שניתן היה לפתור את העניין כולו באופן רגוע ושקול. פשוט למסור את הקטין לאמו.

48. דוגמא אחרת עלתה בעדות עו"ס לסדרי דין. כאשר נשאלה האם לא הבחינה שהילד אוהב את בית האב, השיבה "אני זוכרת כשהייתי בביקור, האבא יצא עם נעלים... שני ילדיו הגדולים נעלו לעצמם נעלים והילד יצא יחף. האבא מאוד רצה להראות את החיות ואת הצמחים. הילד צרח בבכי כי שרף לו ברגל כי הוא יצא יחף ובכלל לא התייחס. אני נשארתי מאחורה, אמרתי לו... הילד בוכה. הוא חזר אמר לי לא, לא נורא, הוא רגיל ללכת יחף. אמרתי לו הילד יחף ושורף לו ברגלים כי היה חם מאוד. הוא הרים אותו בסופו של דבר. את זה אני זוכרת..." (עמ' 63 לפרוטוקול); באותו אופן גם האירוע שהוביל לתיק הגנת הילד וממצאי התסקיר במסגרתו (ראו פסקה 12 לעיל) מעידים על כך.

49. לסיכום, ההמלצה הגורפת והעקבית, מצד גורמי הרווחה, המטפלת הרגשית של הקטין, והאפוסטרופוס לדין, היא לקבע את המצב הקיים. המלצה זו מבוססת היטב ולאורך זמן. מצאתי את עמדות גורמי המקצוע בלתי תלויות, חפות מכל שיקול זר, והגם שהושקעו מאמצים לקעקע את מהימנותן וממילא את תוקפן המקצועי, הן מאוזנות, מפורטות ונשענות על מסד נתונים רחב הנוגע לקטין וצרכיו; ההורים ומאפייניהם; ואופי הקשרים במשולש היחסים.

50. ההורים נמצאים בקונפליקט רווי מתח, כאשר כפי שפירטתי לעיל, האם שומרת על מאפייני הורות בריאים בתוכו טוב משמעותית מהאב. שוכנעתי כי זמני השהות העדכניים מאפשרים את האיזון האופטימלי שבין שימור דמות האב, ביסוס קשר בריא ועמוק בין השניים והנחת יסודות לקשר משמעותי בבגרותו של הקטין, לבין הצורך המיידי בהכרעה סופית של הסכסוך, אשר תפחית מתח אצל הקטין, תביא שקט ויציבות אל שגרתו ותתרום לצדדים כולם ולאיכות הקשר ביניהם. **תיק המזונות** תלה"מ 21-06-44644 (להלן – תביעת המזונות)

51. בתביעת המזונות עתרה האם לפסוק את מזונות הקטין, דמי מדור ואחזקתו בסך של 5,000 ש"ח, חלקו של האב. לסכום זה הגיעה לאחר שהעריכה את מזונות הקטין בסכום כולל של 8,800 ₪ ואת דמי המדור ואחזקתו בסך כולל של 8,400 ₪ (מתוכו יש לגזור את חלקו של הקטין בשיעור 30%). התובענה הוגשה עוד בטרם מלאו לקטין שלוש שנים.

52. האם טענה בתביעתה כי חלה חובה אבסולוטית על האב לשאת במזונות הקטין נוכח גילו הצעיר וציינה במפורש כי אין מקום והיא אף אינה מתכוונת לפרט את שכרה (סעיף 40 לכתב התביעה). בתצהיר עדות ראשית שהגישה

האם מטעמה (חודשים ספורים לאחר שמלאו לקטין חמש שנים), היא שבה ופרטה את הסכומים. דמי מדור ואחזקתו בסך של 8,270 ₪ (30% חלקו של הקטין בסך של 2,481 ₪) ודמי מזונות בסכום כולל של 5,100 ₪. במסגרת זו התייחסה האם מעט יותר ליכולותיה הכלכליות, טענה כי היא משתכרת סכום חודשי נטו של 15,500 ₪, מחזיקה בנכסי נדל"ן קטנים שגודלם לא עולה על 50 מ"ר כאשר ההכנסות כוללות מע"מ ומיסוי בשיעור המתקרב ל- 50% והיא נושאת בהוצאות רבות ובהן החזר הלוואה.

53. בכתב ההגנה שהגיש האב, הוא פתח בהעדר נכונותה של האם לפרט את שכרה, לא צורפו ראיות המאפשרות ללמוד על יכולתה הכלכלית; לא הוכיחה את צרכי הקטין כפי שעתרה להם, ומשכך לא עמדה בנטל לבסס את תביעתה באופן שיאפשר לבית המשפט לקצוב את דמי המזונות והמדור כמקובל ובהתאם לצרכי הקטין, היכולת הכלכלית של ההורים והפער ביניהם.

54. האב פירט את נכסי האם והכנסותיה השוטפות כפי שהוא מכיר וביחס למצבו הכלכלי טען כי הוא מנהל עסק בנפח קטן כאשר הכנסתו החייבת במס לשנת 2019 עמדה בסכום של 144,000 ₪. אין בבעלותו נכס מקרקעין, הוצאותיו משמעותיות וכוללות הוצאות מגורים ומחייה, החזר הלוואות ותשלום דמי מזונות ומדור בסכום של 2,000 ₪ לכל אחד משני ילדיו הבוגרים ובסה"כ 4,000 ₪ מידי חודש. לכן טען האב לפער כלכלי "אדיר, יוצא דופן" (סעיף 38 לכתב ההגנה) בין הצדדים. האב טען שאין הוא פטור ממזונות הקטין, אלא שלאור חיובו להשתתף במחצית ההוצאות החריגות, יש להעמיד את דמי המזונות בסכום של 800 ₪ ולא לפסוק דמי מדור. בתצהיר עדות ראשית מטעמו חזר האב על טענותיו להעדר שקיפות כלכלית מצד האם, פנייה לקבלת מידע משלטונות המס לפי צו בית משפט סורבה. בבעלות האם מכונית יוקרה שנרכשה בסכום של 700,000 ₪ כמו גם נכסי נדל"ן ונכסים מניבים אחרים. היא משתכרת היטב מעבודתה ורק תכשיטיה מוערכים בסכום של 1,000,000 ₪. הוא לעומתה אדם פשוט החי בצנעה, ללא כל נכס מקרקעין בבעלותו. הכנסותיו מסתכמות בסכום של 200,000 ₪ לפני ניכוי מיסים וחובות בסך של 185,000 ₪ כאשר ההחזר החודשי בסך של 7,500 ₪. הוא אינו שולל את חובתו הבסיסית לשאת במזונות הקטין אך בוודאי שלא את הסכום הנתבע או את זה שנפסק במסגרת דמי המזונות הזמניים.

55. כאן המקום לציין כי ביום 11.8.2021 פסק בית המשפט במותבו הקודם, בהעדר תגובה מצד האב, מזונות זמניים לקטין. בית המשפט עמד על חובתו האבסולוטית של האב במזונות ילדיו עד גיל 6, קבע כי צרכיו ההכרחיים של קטין כמקובל בפסיקה עומד בסך של 1,300-1,400 ₪ ופסק בסופו של דבר דמי מזונות ודמי מדור ואחזקתו בסכום כולל של 1,800 ₪ שעל האב

להעביר לידי האם, ובנוסף לשאת עמה בחלקים שווים בהוצאות חינוך ובריאות חריגות.

56. למחלוקת מזונות מאפיין מיוחד, אשר הצדדים בתיק זה העניקו לו ביטוי מובהק בהתנהלותם הדיונית. ההורים, בעלי הדין, מעלים איש איש את טענותיו באופן המשרת את עמדתם בהליך ואת האינטרס האישי של כל אחד מהם מחוצה לו, כאשר הנהנה או הזכאי למזונות אינו מי משניהם, אלא הקטין. מצב דברים זה, בו ההורים מנהלים את ההליך לפי צורכיהם, שעה שהזכאי הוא הקטין, עשוי לעיתים לעורר קושי. רעיון המדגים זאת היטב הוא מכשיר התביעה העצמאית, אשר נועד להתמודד עם המצב המתואר. "הורים הנמצאים בעיצומם של הליכי גירושין ונאבקים על ענייניהם הכלכליים... עשויים לעיתים לקפח, אם במכוון או מבלי משים, את טובתו של הקטין... הפסיקה, שחששה ממצב בו תפגע ותבלע טובתו של הקטין תוך כדי המאבק המשפטי בין הוריו, פיתחה אפוא את מוסד התביעה העצמאית על מנת להגן על עניינו של הקטין" (בג"ץ 4407/12 ‏ ‏ פלוני נ' בית הדין הרבני הגדול לערעורים (7.2.2013)).

57. המתח בין האינטרסים של כל אחד מההורים בנפרד, לאינטרסים של הקטין, עשוי לקבל ביטוי במגוון דרכים בהליך, כך למשל תיאור מוקצן של כל אחד מהם את צרכי הילד (לשם קידום טענתו) או הימנעות מחשיפת יכולות כלכליות אישית, כפי שעשו הצדדים לפני. ייתכן שזהו אחד המחוללים לשורת הנחות שנקבעו בפסיקה ובהן צרכיו ההכרחיים של קטין.

58. כאן המקום לפרט את דרך הילוכו של בית המשפט בבואו לפסוק דמי מזונות. תחילה, עליו לקבוע את צרכי הקטין כפי שאלה סופקו לו בידי הוריו ערב הפירוד, על פי ראיות או במקרה הצורך, על פי ההנחה הפסיקתית המקובלת (כאשר נקודת המוצא היא צרכים הכרחיים); בהמשך ובאותו אופן, נדרש בית המשפט לקבוע את דמי המדור; לאחר שבוסס הצורך, יפנה בית המשפט לבחון את יכולתם הכלכלית של ההורים באופן רחב, החורג מהשתכרותם בפועל או הכנסתם הפנויה (אם כי נתונים אלה, אף הם בסופו של יום בעלי מימד משפיע במכלול) ואת הפער בין יכולותיהם הכלכליות; ובהתאם לזמני השהות, מהו סכום המזונות והמדור שעל כל הורה לשאת בו.

59. אשר לצרכי הקטין, האם העמידה את צרכיו בסכום של 5,100 ₪ הכולל כלכלה בסך 1,500 ₪, דמי חינוך בסך 180 ₪, ביגוד והנעלה בסך של 800 ₪, פעילות פנאי בסך של 500 ₪, הסעות בסך של 500 ₪, טיפול רגשי בסך של 760 ₪, חוג בסך של 160 ₪, צעצועים וספרים בסך של 500 ₪ ומספרה בסך של 120 ₪. מעבר לעובדה כי האם כללה בסכום גם רכיבים המוכרים כהוצאות חריגות, הרי שמדובר בהוצאות מופרזות. צירוף הקבלות,

באופן התלוש בו צורפו – 20 עמודים של צילומי מגוון קבלות ובהן אף מוצרי קוסמטיקה נשית (עמ' 102 לכתב התביעה) – אינו מבסס אותן והעיקר, אין מחלוקת בין ההורים שגם עובר לפירוד האם נשאה בעיקר נטל כלכלת הקטין (ראו סעיף 45 לתצהיר עדות ראשית של האם), כך שרמת החיים הגבוהה שהעניקה האם לקטין, אינה מחייבת את האב מעבר לחובתו ביחס לצרכיו ההכרחיים של הקטין. לכן אפוא, זהו המקרה שבו יש לעשות שימוש בהנחה הפסיקתית באשר לצרכיו ההכרחיים של קטין.

60. הפסיקה העדכנית הכירה בסכום של 2,250 ₪ כמבטא סכום מינימאלי של צרכי ילד בשני בתיים. אציין יש אף שקבעו שהסכום ההכרחי המינימאלי נע בין 2,250 ₪ ל- 2,600 ₪ (רמ"ש (מרכז) 78829-12-24; רלמ; נ. ל נ' ת. ל (19.1.2025) (להלן – פס"ד נ.ל). אחדד, מעת לעת עולה הטענה כי סכומים אלו אינם מקובלים בחלקה הצפוני של הארץ, אלא שהחלטות בתי המשפט המחוזיים באזור הצפון מראות אחרת (ראו למשל רמ"ש (נצרת) 61869-01-23; רלמ; פלוני נ' פלונית (1.2.2023) או עמ"ש (חיפה) 52480-06-20; רלמ; א' נ' ב' (8.8.2021); רלמ).

61. כאן המקום לציין כי קביעה זו על פי רוב מביאה בחשבון גם את דמי אחזקת המדור (בשונה מדמי המדור). בית המשפט המחוזי מרכז גילה דעתו לא פעם, כי דרך זו חוסכת פנקסאות ומייצרת ודאות (ראו למשל פסקה 14 לפס"ד נ.ל).

62. במקרה זה, כאשר אני מביא בחשבון גם דמי אחזקת מדור כמוסבר לעיל, ובמכלול החומר שהונח לפני מצאתי להעמיד את צרכיו ההכרחיים של הקטין בסכום של 2,400 ₪.

63. אשר לדמי מדור, האם טענה כי שכר הדירה בסך 4,000 ₪ ולתצהיר העדות הראשית מטעמה צירפה שני הסכמי שכירות האחד לשנת 2021 ובו סכום השכירות החודשית 3,600 ₪ והשני לשנת 2022 ובו סכום השכירות החודשית 3,650 ₪. בהתחשב כי דמי שכירות אינם קבועים ודמי המדור נפסקים שנים קדימה (בהינתן גילו של הקטין), בחרתי לאמץ את סכום דמי המדור כפי שנטען על ידי האם, ולהעמיד את חלקו של הקטין בדמי המדור בסכום של 1,200 ₪ (30% מתוך דמי שכירות בסך 4,000 ₪).

64. אשר ליכולת הכלכלית של ההורים והפער ביניהם, כפי שכבר ציינתי לעיל, ההורים במקרה שלפני עשו הכל להימנע מחשיפה אמיתית וכנה של יכולותיהם הכלכליות. גם לאחר שבקשתו של האב לגילוי מסמכים נעתרה בהחלטה מיום 18.9.2022 ובאותו יום אף נחתם צו הסרת חיסיון הדדי – בו רשאי היה כל אחד מהצדדים לעשות שימוש ביחס לזולתו לשם ביסוס עמדתו – הרי שהם לא עשו כן וממילא לא הגישו לתיק כל מידע שנתקבל על

בסיס הצו ואשר חושף מידע כלכלי. ולא רק זאת, בהחלטה מיום 18.9.2022 הורה בית המשפט לשני הצדדים להגיש תצהיר רכושי מפורט לגבי כל זכות או חובה קיימת החל מינואר 2020 ועד מועד הגשתו. תצהיר שכזה לא הוגש בידי מי מהצדדים, ואף צד לא עתר לחייב את זולתו בהגשתו. במקרה הרגיל הדבר היה נזקק לחובתו של תובע הזכות, אלא שאין זה המקרה הרגיל. אומנם האם היא התובעת, אך לא את זכותה, כי אם את זכותו של הקטין.

65. במצב דברים זה, כאשר מתוך החומר שכן הוגש לתיק, הטענות שלא נסתרו ועדויות ההורים לפניי ניתן לקבוע בבירור כי ההורים שניהם עתירי יכולת כלכלית; ונוכח בחירתם שלהם לא לחשוף את יכולותיהם באופן המאפשר לקבע האם קיים ביניהם פער ביכולות ומהו, הרי שהתוצאה המתחייבת היא שעל שניהם לשאת בצרכי הקטין בחלקים שווים.

66. שני נימוקים נוספים בהקשר זה, האחד, בהחלטת דמי המזונות הזמניים נקבע כי ההורים יישאו בחלקים שווים בהוצאות החריגות, תוצאה המשקפת לכל היותר פער מינורי ביכולותיהם הכלכליות. בסעיף 39 לתצהירו אישר האב כי הוא צריך לשלם דמי מזונות רק בסכום נמוך מדמי המזונות הזמניים. מתוך שלא התייחס לנושא המחציות, ניתן ללמוד כי השלים עם חלק זה בהחלטה. השני, כאשר שני ההורים נהנים מיכולת כלכלית גבוהה, כך שכל אחד מהם יכול לספק בנפרד את צרכיו ההכרחיים של הקטין (מבלי להיגרע כל צרכו – הוא), פוחת הצורך בעקרון החלוקה היחסית בין ההורים (כמשמעותו בפסקה החותמת את בע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית (19.7.2017) (להלן – בע"מ 919/15)). אסביר. המזונות נועדו להבטיח את צרכיו ההכרחיים של הקטין, לא לשקף את פערי היכולת הכלכלית בין הוריו. כאשר רווחתו הכלכלית של הקטין ממילא מובטחת על ידי כל הורה בנפרד, עקרון החלוקה היחסית מפסיק לשמש אמצעי להבטחת מזונות הקטין, ויישומו מותירו כתכלית לשמה בלבד, המהווה מנגנון עקיף להעברת משאבים בין ההורים. במילים אחרות, מעבר לרף סיפוק צרכי הקטין בנפרד על ידי כל אחד מהוריו, שוב אין הצדקה לחלוקה יחסית לפי יכולת, כי אם לנשיאה שווה לפי אחריות.

67. עתה, אחרי שהנחתי את הנתונים, אסכם את חיובי ההורים. צרכיו של הקטין מסתכמים בסך של 2,400 ₪, שעל ההורים לשאת בו בחלקים שווים, קרי 1,200 ₪ כל אחד. אומנם על פי זמני השהות הקטין נמצא עם אביו כ- 20% מהזמן, ואולם במקרה שלפניי נוכחתי כי עיקר נטל גידול הקטין מוטל על האם, המפנה את משאביה ומרצה לטובתו באופן ניכר, המתבטא מעבר ליחס המתמטי של זמני השהות במחיצתה. בית המשפט העליון הדרכנו בבע"מ 919/15 כי "פסיקת המזונות לעולם לא תסמוך אך על 'המספרים היבשים' – אם לעניין נתוני ההשתכרות של ההורים, אם לעניין יחס השהייה אצל

כל אחד מהם..." ((פסקה 126 לחוות דעתו של כב' השופט (כתוארו אז) עוזי פוגלמן)). "ניסיון החיים מלמד כי זמן הורות שווה אינו מבטא בהכרח השקעה כלכלית ואישית שווה" (פסקה 8 לחוות דעתו של כב' השופט מני מזוז בבע"מ 919/15), ואם נכון הדבר בזמני שהות שווים, הוא ודאי רווח יותר בזמני שהות הנוטים לצד אחד, והוא עולה בבירור מחומר הראיות שלפניי (כך למשל מסירותה של האם לאורך שנים לטיפול בעצמה ובקטין, הקשר מול מוסדות החינוך ועוד כהנה מטלות הוריות בהן ניכר כי היא נושאת).

68. בכל הקשור למדור, העמדתי אותו כאמור בסך של 1,200 ₪. על ההורים לשאת בו בחלקים שווים, קרי 600 ₪ כל אחד. בהינתן שהקטין שווה אצל אביו כ- 20% מהזמן (במעוגל), יוצא שהוא נושא בעין בסכום של 240 ₪, כך שעליו להעביר לאם סכום של 360 ₪ (תחשיב דומה בוצע בעמ"ש 65692-11-19 ס' נ' ס (22.09.2020), בפסקה 30). **תיק החזר ההוצאות** תלה"מ 20943-07-21 (להלן – תביעת החזר ההוצאות)

69. בתביעת החזר ההוצאות עתרה האם לחייב את האב בדמי מזונות לתקופה שבין מועד עזיבת הבית קרי אוגוסט 2020 ועד להגשת יישוב הסכסוך בחודש מאי 2021. בנוסף עתרה לחייב את האב במלוא הוצאות החינוך בשנת הלימודים תש"פ וכן בהוצאותיה על טיפול והשגחה בימים בהם מערכת החינוך נסגרה בצל מגפת הקורונה.

70. אפתח בתוצאה, בכל הקשור לדמי המזונות התובענה נעתרת, לעומת זאת החלק בתובענה העוסק בהוצאות חינוך נדחה משלא הוכח. חלק זה בלתי מפורט, לא ניתן לחלץ ממנו את סכומי החיוב הנתבעים ואין הסבר לאסמכתאות שצורפו בתמיכה לו. אפרט.

71. אשר למזונות, האב לא חלק בהגנתו על עצם החיוב אלא על הסכום, ועסק בעיקר בפערי ההשתכרות הנטענים על ידו, בהפרזה בצרכי הילד, זמני השהות ובכך שהאם לא חשפה את מצבה הפיננסי (ראו סעיפים 28-31 לכתב ההגנה). בנתונים אלו, משפסקתי דמי מזונות עתה (וממילא נפסקו דמי מזונות זמניים בסמוך לאותה תקופה), והאב לא הניח בהליך לפניי כל תשתית משפטית או עובדתית הפוטרת אותו מתשלומם בתקופה הנתבעת, הרי שיש לחייבו בהם וכך אני מורה.

72. אשר להוצאות החינוך, בתביעתה עתרה האם לחייב את האב במלוא הוצאות החינוך בשנת הלימודים תש"פ. האם ניסחה את עתירתה כך "האב לא שילם את דמי החינוך שהתחייב בעבור שנת הלימודים ומלוא הנטל של החינוך נפל על כתפיה וכן תשלום בעבור האופר ועבור הגנת בתקופת הקורונה והסגרים המסתכמים בסך של 8,000 ₪ לגנות וכן יתרת התשלום לגן בקיז שלוש ההמחאות ששילם. למען הסר ספק, את שנת הלימודים

הקודמת מימנה האם וכן את כל הוצאות החינוך של הקטין ויש הצדק לחייבו במלוא תשלום שנת הלימודים ולא במחציתה ולחייבו בתשלום מלא של 34,800 ₪ בקיזוז אשר שילם" (סעיף 7 לכתב התביעה).

73. התביעה נחתמה בדרישה "לפסוק את מזונות העבר בסך של 2,500 ₪ לחודש בתוספת מלוא החיוב בגן ממועד 1.8.2020 ועד 1.5.2021. סה"כ 46,800 ₪ החזר מזונות עבר והוצאות החינוך..." (סעיפים 19-20 לכתב התביעה).

74. באופן בו הונחו המספרים, לא ניתן להבין מהי תקופת התשלום עבור שנת הלימודים תש"פ ומהו התשלום החודשי. הצדדים הסכימו על העובדה כי האב שילם ארבעה תשלומים לגן וכי אחד מהם חזר – אך איש מהם לא טרח לציין מה גובה כל תשלום הגם שהוסכם כי יש לקזזו (ראו סייפת סעיף 7 לכתב התביעה).

75. וכפי שלא הונח בסיס מספרי לחיוב בכתב התביעה, אף לא מצאתיו בנספחיה. נספח 1 על פי כותרתו מהווה תשלומים עבור חודש יוני 2019. מעבר לעובדה שמדובר בתקופה שאינה רלוונטית לתובענה, אין כל דרך לדעת מהו התשלום החודשי ומהי תקופת התשלום. צורף אישור בנק על העברה בסכום של 10,000 ₪ (מיום 3.6.2019); שלוש הוראות תשלום על סכום 2,000 ₪ כל אחת (מיום 3.6.2019); שתי הוראות תשלום נוספות, דומות, על סכום 5,000 ₪ כל אחת (מיום 2.6.2019), כאשר על חלקן כתוב כי הן עבור הקטין לשנת תש"פ, אך כלל לא ברור מה הן מבטאות. אם הן עבור שנת תש"פ הן שולמו בתקופה המשותפת שבה מוסכם כי האם נשאה בנטל הוצאות הקטין, אם הן עבור שנה קודמת לא ברור מה הרלוונטיות שלהן. כך או כך, על תובע לבסס תביעתו ובוודאי שלא ניתן לפסוק בתביעה כספית שסכומיה לא פורטו.

76. נספח 2 לכתב התביעה אומנם מתייחס על פי כותרתו לתשלומים עבור דצמבר 2020, אך גם מהמזורף בו לא ניתן ללמוד דבר. שתי קבלות מהאגודה השיתופית עבור 12,000 ₪ ו- 10,400 ₪, כאשר כלל לא ברור עבור מה שולמו בהעדר כל אינדיקציה בהן. המסמך השלישי שזורף הוא אישור ביצוע העברה בסכום של 12,000 ₪, לגביו דווקא נרשם כי הוא עבור דמי חינוך לשנת הלימודים תשפ"א בה למצער חלק מהחיוב, חל לאחר שכבר ניתנה ההחלטה על אודות מזונות זמניים (בגדרה חויב האב, בין היתר, במחצית הוצאות הגן).

77. אשר להוצאות הטיפול וההשגחה, כאן אומנם נקבה האם בסכום ברור – 8,000 ₪, אלא שכלל לא ביססה את תביעתה. לא פירטה מועדים מדויקים, זהות

המטפלות ומהו הסכום ששולם לכל אחת מהן בעבור אלו שירותים, ממילא לא הביאה כל גורם מטפל לעדות והותירה את הדרישה בעלמא.

78. סיכומו של דבר, בתביעת החזר ההוצאות נעתר רק החלק הנוגע למזונות הקטין. **הצד האופרטיבי**

79. שלושה עניינים נדונו לפניי, אסכם את תוצאותיהם.

80. אשר לתיקי האחריות ההורית, מבחינת זמני השהות האב ייקח את הקטין בימי ג' מהמסגרת החינוכית ויחזירו למחרת (יום ד') למסגרת החינוכית; ימי ה' לסירוגין (בסופי השבוע שהקטין אינו שוהה עם אביו) ייקח האב את הקטין מהמסגרת החינוכית ויחזירו לבית אחיה של האם בשעה 19:00. סופי שבוע לסירוגין מיום ו' אז יאסוף האב את הקטין מהמסגרת החינוכית ויחזירו לבית אחיה של האם עד לשעה 19:30 או שעה לאחר צאת השבת – המאוחר מבין השניים.

81. אבהיר, בשלב זה הקשר ימשיך וייעשה באמצעות צד ג' (אחיה של האם), וכך גם המעברים. עם זאת, מותר לצפות כי עם שוך הסכסוך, כאשר הצדדים יסגלו שגרה שבה יקצו את משאביהם הרגשיים לטיפול בקטין ובעצמם, הדריכות והפגיעות ישכחו ויהיה בכוחם לבסס תקשורת ישירה, עניינית ומכבדת, סביב צרכי הקטין ורווחתו.

82. אשר לתיק המזונות, האב יישא במזונות הקטין בסכום של 1,200 ₪ (להלן – דמי המזונות) ובדמי מדור בסכום (מעוגל) של 350 ₪, ובסה"כ בסכום חודשי של 1,550 ₪ (להלן – סכום המזונות).

. סכום המזונות ישולם החל מיום 15.8.2025 ומידי 15 בכל חודש, ישירות לחשבון האם (על האב להחזיק באסמכתה על ביצוע כל תשלום). דמי המזונות ישולמו בנוסף לכל קצבה, גמלה או הטבה אשר ישולמו לאם, לרבות קצבת הילדים.

. סכום המזונות צמוד למדד יוקר המחיה והוא יעודכן אחת לשלושה חודשים (ללא חיובים רטרואקטיביים וללא מדד שלילי) כאשר המדד הבסיסי לחישוב ההצמדה הינו המדד שפורסם ביום 15.7.2025. התאמה ראשונה תעשה ביום 15.11.2025.

. סכום המזונות ישולם לידי האם עד שימלאו לקטין שמונה עשרה שנים או עד לסיום לימודיו התיכוניים – לפי המאוחר. ממועד זה ועד לסיום שירותו הצבאי הסדיר בחובה, ישלם האב לידי האם, תשלום מזונות חודשי בגין הקטין, בשיעור של שליש מדמי המזונות (כלומר ללא רכיב המדור).

. בנוסף יישאו שני ההורים, בחלקים שווים בכל הוצאות החינוך והבריאות החריגות של הקטין, אשר אינן מכוסות על ידי חוק חינוך חובה, סל הבריאות או ביטוח רפואי, לרבות אך לא רק טיפולי שיניים, אורתודנטיה, משקפיים, טיפולים פסיכולוגיים, ריפוי בעיסוק, תרופות שאינן בסל הבריאות, שיעורי עזר (ככל שיידרשו לקטין) עד חוג אחד בשנה (עד לעלות חוג במתנ"ס/עירייה). בכל מקרה של מחלוקת בדבר נחיצות ההוצאה יכריע גורם מקצוע רופא ילדים/מומחה או מורה/יועצת בית הספר לפי העניין.

. כל דרישה לטיפול או להשתתפות של האב במימון או תשלום הוצאות חריגות כאמור (חינוכיות ורפואיות) תיעשה אך ורק לאחר שהאם מיצתה כל ההליכים מול כל הגורמים האחראים על מימון, סבסוד, השתתפות או מתן הנחות והטבות.

83. אשר לתיק החזר ההוצאות, האב יישא במזונות הקטין ומדורו בסך של 1,550 ₪ לחודש, החל מחודש אוגוסט 2020 ועד לחודש מאי 2021 ובסה"כ 15,500 ₪, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום הגשת התביעה (11.7.2021) ועד למועד התשלום המלא בפועל.

84. המזכירות תשיב לידי האם את הערבון שהפקידה בקופת בית המשפט בהתאם להחלטה מיום 23.6.2022. אין בכך כדי לשנות מהוראות אותה החלטה. אבהיר כי כל הזכויות והחובות הנובעות מהאפוסטרופוסות הטבעית של ההורים ממילא חלות ומחייבות אותם באופן הדדי.

85. אשר להוצאות ההליך, לאחר שנתתי דעתי ואיזנתי בין מכלול השיקולים ובהם התוצאות בתובענות; התמשכות ההליכים לאורך השנים, היקפם ואופן ניהולם בידי הצדדים שניהם, האב יישא בהוצאות האם בהליכים ובשכר טרחת עו"ד בסכום כולל של 30,000 ₪. **זכות ערעור כדין**. ניתן היום, כ"ד

תמוז תשפ"ה, 20 יולי 2025, בהעדר הצדדים. איתי כרמי, שופט